

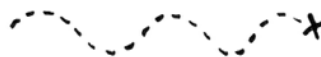
En cykeltur i Dar es Salaam

Mötet med trafiksituationen i Afrikas storstäder kan vara omtumlande. Det gäller bland annat för **Dar es Salaam**, den största staden i Tanzania. Alla vägar är tungt trafikerade med "dalla dallas", de inhemska bussarna, med "bajaj", mer kända som Tuk Tuk i asiatiska städer, och med en mängd bilar av olika storlekar och i mycket olika skick. Förutom några av de stora vägarna som är asfalterade är de flesta leriga, håliga och svårframkomliga.

Dar es Salaam handlar dock inte bara om livsfarlig trafik och besvärliga trafikstockningar. En bit från centrum och de stora vägarna kan man hitta den gamla och genuina delen av Dar es Salaam. Den här delen av staden upptäcker man bäst med cykel och genom att följa inhemska guider. Guiderna tar med oss till ett myllrande folkliv och till lokala marknader längs slingrande småvägar. Vi tillbringar allt som allt fem timmar på cykel och under ett flertal stopp, i mindre kända delar av staden, genom en labyrint av trafikfria kors och längs smala stigar – och ändå befinner vi oss mitt i stadens hjärta.

Människomyllret i dessa kvarter är fantastiskt. Vi fascineras särskilt av kvinnorna i sina färggranna, fotsida klänningar. Alltid rena och fräscha, och man frågar sig hur det kan vara möjligt i denna smutsiga miljö och med den ständigt stora bristen på vatten. På marknaden får vi bekanta oss med alla möjliga sorters dofter: fräna och ganska obehagliga från insaltad fisk och från för oss ovanliga djurdelar, men också härliga dofter från en uppsjö av kryddor, citrus och andra frukter.

Till det inre av denna stadsdel kan man alltså bara komma med cykel eller till fots och tillsammans med de trevliga lokalguiderna, som är måna om att visa upp livsvillkoren för de familjer som bor här. Guiderna har vuxit upp här och vill gärna berätta för oss om vad sann Dar es Salaam-kultur innebär. Det känns bra att göra turen på cykel, vilket förutom att det ger oss tillgång till spännande ställen, påverkar miljön mindre. Miljön är näst intill en ödesfråga för staden liksom för många andra storstäder i Afrika.

Vi blir inbjudna till ett gammalt tanzaniskt hus där stora familjer lever sida vid sida. Vi blir bjudna på inhemskt kaffe och lunch, och undervisas samtidigt om stadens historia, om Wazaramo, de första kvarteren i Dar, och om den koloniala eran och stadens roll i befrielsekampen.

Många känslor far genom kroppen under dessa timmar. Alltifrån sorgen över den fattigdom och nedsmutsning som råder, till den glädje vi trots allt ser och upplever, inte minst hos barnen. Vi frapperas också av samhörigheten mellan generationerna och mellan stadsdelens invånare i stort. De små husen kan bebos av 12-14 personer, där sex personer sover i samma rum och i två sängar.

Glada men omtumlade kliver vi ut ur denna värld och in i turistens mer välbekanta. Vi tror oss nu förstå lite mer om livsvillkoren i en afrikansk storstad.

Magnus Folkesson

